

dige Stilling ved at tilstaae dem aarlig en Sum, som kun er lig Pensioneringen af 6 af Landets høieste Embedsmænd, saa troer jeg, at det ikke er en saa betydelig Sum, at man derfor skulde negte at tilstaae dem en saadan. Ogsaa troer jeg, at det Hensyn maa tages, at mangfoldige af de paagældende Personer ville komme til at falde de vedkommende Communer, hvor de opholde sig, ikke lidet til Byrde for Fremtiden. Da nu Consumptionens Ophævelse, der gjør denne Afstedigelse af en Mængde af disse Betjente nødvendig, er iværksat til hele Landets Bedste, saa forekommer det mig, at de Byrder, der falde ved denne Ophævelse, ogsaa maae og bør falde omtrent lige paa hele Landet, men stille vi deres Pension saa lav, f. Ex. til 100 Rbd., at man derved gjør det nødvendigt for de vedkommende Communer, hvori de have opholdt sig og hvor de have Forsørgelsesret, at tilskyde andre 100 Rbd., saa vil man lægge denne Byrde paa Kjøbstæderne alene, hvor disse affedigede Soldbetjente findes, og det mener jeg er ubilligt med Hensyn til de paagældende Kjøbstæder; yder man dem derimod istedetfor disse 100 Rbd., 200 Rbd. saa yder man dem denne Understøttelse af Statskassen, og den falder altsaa lige paa alle Landets Indvaanere. Af samtlige disse Hensyn skal jeg altsaa tillade mig at anbefale det af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2det District (Jugstrup) ved denne Paragraph først fremsatte Forslag.

Seggelsund: Foruden den meddeelte Motivering af det af Rigsdagsmanden for Nalborg Amts 2det District stillede Gendringsforslag, har endvidere følgende Hensyn bestemt mig til at stemme for samme: Som bekjendt ere de Soldbetjente, der ifølge det foreliggende Lovforslag blive at affedige, ligesom andre Embedsmænd, indtraadte i Statens Tjeneste under den Forudsætning, der hidtil ansaaes indrømmet, at de kunne forblive i Tjenesten saalænge de forsvarligen udførte deres Forretninger, og det synes derfor, naar nye, dem aldeles utilregnelige Forhold, foranledige deres Afstedigelse, at der maa paaligge Staten idetmindste en moralisk Forpligtelse, der ikke bør tilfidesættes, til at give dem en saadan Understøttelse, at de med Familie ikke skulle komme til at

mangle Livets Fornødenheder, og en saadan Understøttelse vil da neppe kunde være ringere end den i Forslaget Omnævnte.

Desuden vilde det, saavidt jeg kan skjønne, være rigtigt i nærværende Tilfælde, noget mere, end Lovforslaget tilsigter, at udbyrne den høist ubillige Forskjel, der, efter de bestaaende Regler, finder Sted med Hensyn til Soldbetjentenes Pensionering. De, der ere udnævnte for Kjøbenhavn, have nemlig samme Pensionsberettigelse som andre Embedsmænd, medens derimod de, der ere ansatte i de andre Kjøbstæder, med ligeartede, og som oftest med lige besværlige, Forretninger, ifkun kunne erholde en Understøttelse af 60 indtil 100 Rbd. En Udjevning af denne Forskjel vilde tildeels finde Sted, naar det nævnte Forslag blev antaget, og derved vilde de Mænd, som blive saa uheldige at komme ud af Virksomhed, og hvoraf de fleste neppe ville være istand til selv at forskaffe sig noget Erhverv, erholde et nogenledes tarveligt Udkomme.

Barfod: Jeg turde maaskee endnu tillade mig den Bemærkning, at jeg skulde erindre meget feil, hvis ikke den høitagtede Finansminister i Landstthinget har gjort opmærksom paa, at det i Reglen vil være de ældre Soldbetjente, der ville komme til at gaae af ved denne Leilighed, eller at der idetmindste var Rimelighed for at antage, at det i Reglen vilde være de ældre Betjente; men dersom det er Tilfældet, saa forekommer det mig, at de ikke ville komme til at gaae af, fordi de isvrigt ere mindre brugelige eller mindre stikede til at blive i det Embede, som de hidtil have besundet sig i, men at det kun er Alderen, den dem trykkende Alder, der bringer dem til at gaae af. Det er altsaa ikke uværdige Individuer, det er gamle Individuer, og jo mere man seer hen til, at det er gamle Individuer, desto mindre forekommer det mig, at man behøver at frygte for at forhøie denne aarlige Godtgørelse for dem, og desto mindre forekommer det mig, man behøver at skræmmes tilbage ved hvad den ærede Finansminister for et Øieblik siden gjorde opmærksom paa, thi desto rimeligere er det, at en saadan Understøttelse ikke vil være i noget meget langt Aaremaal.